

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กชพงศ์ สารการ. (2542). พฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วยจิตเวชและการจัดการของบุคลากร
โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ์. โครงการศึกษาอิสระ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
พยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
กรมสุขภาพจิต. (2542). มาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยจิตเวช. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต
กรมสุขภาพจิต.
- กรมสุขภาพจิต. (2545). แผนพัฒนางานสุขภาพจิตตามแผนพัฒนาสังคมและสังคมและเศรษฐกิจ
แห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ด้านสาธารณสุข. นนทบุรี: สยามอินสเตริมาเก็ตติ้ง.
กรมสุขภาพจิต. (2547). การทบทวนองค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องระบาดวิทยาของ
ปัญหาสุขภาพจิตและโรคทางจิตเวช. กรุงเทพฯ. สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์ องค์การทหาร
ผ่านศึก.
- กรมสุขภาพจิต. (2552). รายงานและสถิติ. [online]. Available from: <http://www.dmh.go.th>
[10พ.ค.52]
- เกษม ตันติผลาชีวะ. (2536). ตำราจิตเวชศาสตร์ สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ .
- กัลยา สุวรรณสิงห์. (2548). การศึกษาการใช้โปรแกรมควบคุมความโกรธต่อการแสดงความโกรธ
ของผู้ป่วยจิตเภทโรงพยาบาลไชโย จังหวัดอ่างทอง. โครงการศึกษาอิสระ พยาบาลศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ชัยเจริญ. (2547). ผลของโปรแกรมการวางแผนจำหน่ายต่อพฤติกรรมการใช้ยาตาม
เกณฑ์การรักษาของผู้ป่วยจิตเภท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการ
พยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทรา วีระสมบุญ. (2543). การประเมินผลโครงการดูแลผู้ป่วยจิตเภทที่บ้านของโรง
พยาบาลสวนสราญรมย์. สุราษฎร์ธานี: โรงพยาบาลสวนสราญรมย์.
- จินตนา ยูนิพันธุ์. (2542). การพยาบาลเพื่อชีวิตที่ปกติสุข. วารสารการพยาบาลจิตเวชและ
สุขภาพจิต. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท ธนาเพรส.
- จที เจริญสรรพ. (2539). ปัจจัยที่ทำให้ผู้ป่วยโรคจิตกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาลสวน
สราญรมย์. รายงานผลการวิจัยโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ กรมสุขภาพจิต.

- จดี เจริญสรรพ. (2542). การดำเนินโครงการพยาบาลจิตเวชกับการดูแลผู้ป่วยที่บ้านโรงพยาบาล
สวนสราญรมย์. เอกสารประกอบการอบรมเรื่องการดูแลผู้ป่วยที่บ้าน.
- จดี เจริญสรรพ. (2546). ความพึงพอใจในงานของผู้ให้บริการสุขภาพในเครือข่ายการดูแลผู้ป่วย
จิตเวชที่บ้านของโรงพยาบาลสวนสราญรมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ สัตยธรรม. (2541). การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี:
ยูทธรินทร์การพิมพ์.
- บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. (2539). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ทัศนัย วงศ์สุวรรณ. (2542). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรมต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จิตวิทยาการศึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิวพร พู่เฟื่อง. (2544). การศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเวชที่รักษาด้วยยารักษา
อาการทางจิตในโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต. ศูนย์สุขภาพจิตและจิตเวชชุมชน
โรงพยาบาลศรีธัญญา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- นพดล วานิชฤดีและคณะ. (2548). โปรแกรมการค้นหาและแนวทางการดูแลรักษาผู้ป่วยจิตเวชใน
โรงพยาบาลที่มีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ก้าวร้าวรุนแรงและพฤติกรรมหลบหนี. วารสารการ
พยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 19 (2): 43-52.
- พันธุ์นภา กิตติรัตนไพบูลย์. (2540). トラบาปและโรคทางจิตเวช. วารสารสวนปรุง. 13(1): 29 -36
- เพชร คันธสายบัว. (2544). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำและไม่ป่วยซ้ำ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย และคณะ. (2535). วิจัยทางการแพทย์: หลักการและกระบวนการ:
**Nursing Principle and process Research: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขล
นครินทร์.**
- เพลินพิศ จันทร์ศักดิ์ และคณะ. (2539). การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยจิตเวชที่
บ้านโรงพยาบาลศรีธัญญา. 4(2): 136-138.
- เพียรดี เปี่ยมมงคล. (2538). การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: สุพรการพิมพ์.

- ภัทรา ธีระลาภ. (2530). การศึกษาสภาพผู้ป่วยจิตเภทภายหลังการรักษา ศึกษาเฉพาะกรณี
โรงพยาบาลศรีธัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มานิช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุคนิษฐ์. (2548). จิตเวชศาสตร์รามธิบดี. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: บียอนด์ เอ็นเตอร์ไพรส์.
- รัชนี ศรีธีรวิทย์. (2544). ผลของการติดตามทางโทรศัพท์ต่อการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทหลัง
จำหน่าย. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิต
เวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หรรษา แก้วพลปรกรณ์. (2542). ผลของการฝึกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคมที่มีต่อ
การลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษาอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จิตวิทยาการศึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หงษ์ บรรเทิงสุข. (2545). ปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเภท แขนงผู้ป่วยนอก
โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต การพยาบาลสุขภาพจิตและ
จิตเวช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริยุพา นันสุนานนท์. (2544). โรคจิตเภท คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเภทที่ได้รับการรักษาด้วยยา
ต้านโรคจิตกลุ่มดั้งเดิมและกลุ่มใหม่. วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์ 15(2): 139– 150.
- สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา. (2551). รายงานประจำปี สถิติผู้ป่วยนอกและใน.
หน่วยเวชระเบียน.
- สมาคมพยาบาลจิตเวชแห่งประเทศไทย. (2536). มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลจิตเวชและ
สุขภาพจิต. เล่มที่ 2. สถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ์. (2546). คู่มือการวัดทางจิตวิทยา (Manual of Psychological Testing).
พิมพ์ครั้งที่ 1. ภาควิชาเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.
กรุงเทพมหานคร: เมดิคัล มีเดีย.
- สุวิชาน นพวงสานนท์. (2547). วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS for Window.
กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมภพ เรืองตระกูล. (2548). ตำราจิตเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้ว.

- สิรินภา จาคีเสถียร. (2547). การศึกษาการสอนเทคนิคการควบคุมความโกรธ ต่อการแสดง
ความโกรธของผู้ป่วยจิตเภท โรงพยาบาลศรีธัญญา. โครงการศึกษาอิสระพยาบาลศาสตร์
มหาบัณฑิต การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักนโยบายนและแผนกระทรวงสาธารณสุข. (2541). **บัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ (ICD-10).**
ฉบับแก้ไขครั้งที่ 10, องค์การอนามัยโลก เจนีวา: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2542). รายงานสถิติจำนวนผู้ป่วยในจิตเวชโรงพยาบาลจิตเวชทั่วประเทศ
ไทย. Retrieve March 13, 2007, from <http://service.nso.go.th/nso/home.html>.
- สรินทร เชื้อวโสร. (2545). ผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจในผู้ป่วยจิตเภทต่อพฤติกรรมการใช้
ยาตามเกณฑ์การรักษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและ
จิตเวชคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทนา บุญชัย. (2545). พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่เป็นโรคจิตเภทในโครงการ การดูแล
ผู้ป่วยจิตเภทที่บ้าน. การค้นคว้าอิสระพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาการพยาบาล
สุขภาพจิตและจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุธัญญา ทูทน. (2551). การศึกษาการใช้โปรแกรมการควบคุมความโกรธและพฤติกรรมก้าวร้าวต่อ
พฤติกรรมก้าวร้าวของผู้ป่วยจิตเภท แผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์ราช
นครินทร์. โครงการศึกษาอิสระ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิต
และจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพรรณ ลีอนุชวณิชชัย. (2549). การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์. (2543). การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช แนวทางการปฏิบัติตามพยาธิ
สภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธรรมสารจำกัด.
- อัคร สุภเศรษฐ์. (2547). การบริหารอารมณ์ (Managing Emotions). พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยธรรมสถาน. กรุงเทพฯ.

ภาษาอังกฤษ

- American Psychiatric Association. (2000). **Diagnostic and Statistical Manual of Mental
disorders Fourth Edition Text Revision DSM-IV-TR(Text Revision ed.).**
Washington, DC.: American Psychiatric Association.

- American Psychiatric Association. (1999). **Diagnostic Criteria From DSM – IV**. first published in United state by American Psychiatric Press Inc. Washington D.C.: American Psychiatric Association This Edition published by: Book Promotion & service Co., Ltd. Bangkok Thailand.
- Alschuler,C.F. and Alschuler, A.S. 1984 .Developing Healthy Response to Anger. The counselor's Role **Journal of counseling and development**: 26 – 29.
- Antai-Otong, D. (2008). Psychiatric Nursing: Biological & Behavioral Concepts. (2nd ed.). Canada. 587-635.
- Beck and Fernandez. (1998). Cognitive – Behavioral Therapy in the Treatment of Anger: **A Meta analysis. Cognitive Therapy and Research**, (22) 63 – 74.
- Bandura . (1973). A. **Aggression :A Social learning analysis**. New York: Prentice Hall.
- Ben Weinstien and Tapanya, S. (2005). Cognitive-Behavioral Counseling Techniques in Promotion of Mental Health and Positive Behavioral Change. **Certificate Course in Cognitive Behavioral Therapy**: Fundamental and Applications .
- Boyd, M. A. (2005). Contemporary practice. (3rd ed.). Southern Illinois University Edwardsville. IL. 802-822.
- Chan,H.Y.,Lu,R.B., Tseng,C.L.,and Chou, K.R. (2003). Effectiveness of the Anger– Control Program in Reducing Anger Expression in patients with Schizophrenia. **Archive of Psychiatric Nursing**. (17) : 88-95.
- Chen, S. J. (1997). A study on the violence of psychiatric patient ward. **Nursing Research**. (5),195-205.
- Chemtop, C. M., Novaco. R .W., Hamada, R.S., Gross, D. M., and Smith, G. (1997). **Anger regulation deficits in combat related posttraumatic stress disorder**. Journal of Traumatic Stress. 10 : 17-36.
- Chess, S., and Hassibi, M. (1978). **Principle and practice of child psychiatry**. New York: Plenum.
- Deffenbacher , J.L. (1996). State-Trait anger Theory and Utility of Trait Anger Scale. **Journal of Counseling Psychology**. 2 ,131-148.

- Deffenbacher, J.L. (1992). **Trait anger: Theory findings, and implications**. In C. D. Spielberger & J. N. Butcher (Eds). *Advance in personality assessment*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates,, 177-201.
- Dunbar, B. (2004). Anger management: A holistic Approach. **Journal of the American Psychiatric Nurses Association**. 10(1).
- Davey, L., Day, A., and Howells, K. (2005). Anger, Over Control and serious violent offending: **Aggression and Violent Behavior**. (10)624 – 635.
- Eckhardt, C. I., Dffenbacher, J.L. (1995). Diagnosis of anger disorders In H. Kassinove (Edition). **Anger disorders: definition, diagnosis, and treatment** Washington, Taylor & Francis.
- Eric R. Dahlen and Ryan C. Martin. (2005). The experience, expression and control of anger in perceived social support. **Personality and Individual Differences**. (39) 391 – 401.
- Ellis, A. (1962). **Reason and emotion in psychotherapy**. New York: Stuart.
- Frued, S. (1975). **The Ego and the Id**. *Journal of Stachey*, Trans New York: W.W. Norton, Original work published.
- Greenberg, L. S. and Paivio, S. C. (1997). **Working with emotions in psychotherapy**. New York: Guilford Press.
- Holloway, J. D. (2003). **Advances in anger management**. *American Psychological Association*, (3) 34.
- Jones, D., & Hollin, C. R. (2004). Managing Problematic Anger: The Development of a Treatments Program for Personality Disordered Patients in High Security. *International Association of Forensic Mental Health Services*. 3(2), 197-210.
- Jung, H. S. (2000). **Anger experience and expression in patient with schizophrenia**. *Journal of Korean Neuropsychiatric sociated*. 39 : 1045-1053.
- Kaplan, H.I. and Sadock, B.J. (2000). **Synopsis of psychiatry: behavior ciences and clinical Psychiatry**. (8th ed). New York : Williams and Wilkins. 456-490; 931-1083.
- Kay, S.R., Opler, L.A. and Fiszbein, A. (1992). **Positive and negative syndrome scale manual**. New York: Multi-Health System, Inc.

- Kassinove, R. Chip Tafrate, and L. Dundin. (2003). Diagnosing problem anger. **Journal of Clinical Psychology**, (Vol. 58, No. 12).
- Kassinove, H., and Eckhardt, C. I. (1995). Anger model and look to the future. In H. Kassinove (Edition). **Anger disorders definition, diagnosis, and treatment** Washington, D.C: Taylor & Francis. 197 – 204.
- Kassinove, H., and Sukhodosky, D.G. (1995). Anger disorders : basis science and practice issues. In H.Kassinove. (Edition). **Anger disorders: definition, diagnosis, and**
- Magargee, E. (1996). Undercontrol and Over-control Personality Types in extreme antisocial Aggression. *Psychological Monographs*, 80,1-611.
- Meichenbaum, D. H.(1977). **Cognitive Behavior Modification: An Integrative approach.** New York Plenum.
- Novaco,R.W., Ramm,M. and Black, L.(2001). Anger Treatment with offenders. **Handbook of offender Assessment and Treatment.** 281-296.
- Novaco, R. W. (1994). **Anger as a risk factor for violence among the mentally disordered.** In: J.Monahan & H. J. Steadman (Eds). *Violence and Mental Disorder.* Chicago: Aldine. 21-59.
- Novaco, R. W. (1985). **Anger and its therapeutic regulation .** In M A. Chesney & R. H. Rosenman (Eds) . *Anger and hostility in cardiovascular and behavioral disorder.* Washington, DC: Hemisphere. 203-226.
- Novaco, R.W. (1975). **Anger control: the development and evaluation of and experimental treatment.**Lexington, Mass: D. C. Health and company.
- Overall,J.E.& Gortham, D.R. (1962).**The Brief psychiatric Rating Scale.** *Psychological Report*, 10: 799-812.
- O'Neill, D. P., & Kenny E. K. (1998). Spirituality and chronic illness image. **Journal of Nursing Scholarship:** 30(3). 275-280.
- O'Neill, H. (1995). Anger: the assessment and treatment of problematic anger, part II. **British Journal of Occupational Therapy.** 58, 469-472.
- Paivio, S.C. (1999). Experiential conceptualization and treatment of anger. **Journal of Clinical Psychology:** 311-324.

- Palfai, T.P., Hart, K. E. (1997). Anger coping styles and perceived social support. **The Journal of Social Psychology**, 137, 405-411.
- Polit, D. F. and Hungler, B.P. (1978). **Nursing Research: Principle and Methods**. Philadelphia: J.B. Lippincott Co.
- Rose, J.W., West, C. C., & Clifford, D. (2000). Group intervention for anger in people with Intellectual Disabilities. **Research in Developmental Disabilities**. 21, 171-181.
- Spielberger, C.D. (1999). **State-trait Anger Expression Inventory-2 (STAXI-2)**. Odessa, FL: Psychology Assessment Resources.
- Spielberger, C.D. and Sydeman, S.J. (1994). State-trait anxiety inventory and State-trait anger expression inventory. In M.E. Maruish (Editor). **The use of psychological tests for treatment painning and outcome assessment**. Hillsdale, NJ: LEA. 292-321.
- Yalom, I.D. (1995). **The Theory and Practice of Group Psychotherapy**. (4th ed). New York: Harper.
- Taylor JL, Novaco RW, Gillmer BT, Roberstson A, Thorne I. (2002). Individual cognitive-behavioral anger treatment for people with mild-borderline intellectual disability and history of aggression: a control trail. *Br J Clin Psychol*. Sep; 44(3): 367-82.
- Thomas, S. and Rawlins,R. (1998). **Anger- in**. Beck C. (Editor). *Mental Health Psychiatric Nursing*. (2nd ed). Missouri: Mosby.
- Townsend, M. C. (2006). **Psychiatric mental health nursing: concepts of care in evidence based practice**. (3rd ed). United States of America. 240-272.
- Tardiff, K. (1998). Prediction of violence in patients, **Journal Practical Psychiatry behavioral Health**. 4(1), 12.
- Valentine. (2001). Research-Base anger Management Strategies. *Journal of Medsurg Nursing*. 12(2), 103-110. (Online) Available from: <http://www.PsychNet>.
- Videbeck, S. L. (2001). **Anger, hostility and aggression Psychiatric mental health nursing Philadelphia: Lippincott**. 213-231.
- World Health Organization. (1993). **International classification of diseases (ICD-10): Diagnostic criteria for research**. Geneva: Author.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.วิภาวี เผ่ากันทรากร
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยา
2. นางสาวชลพร กองคำ
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยา
3. นางสิรินภา จาคีเสถียร
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
โรงพยาบาลศรีธัญญา จังหวัดนนทบุรี

ภาคผนวก ข
สถิติที่ใช้ในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือและข้อมูลในการดำเนินการศึกษา

1. สถิติที่ใช้ในการหาความเที่ยงของแบบประเมินการแสดงความโกรธ คือ สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Chronbach's Alpha coefficient) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$\text{Alpha} = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

Alpha = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้

Si^2 = ความแปรปรวนของคะแนน

K = จำนวนข้อทั้งหมด

St^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คำนวณหาค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้สูตร

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม

n แทน จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{\sum(X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

หรือ

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n - 1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าคะแนน
	n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

2.4 สถิติทดสอบ pair t-test

$$df = n - 1$$

$$\frac{D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	ΣD	แทน	ผลรวมค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
	df	แทน	ค่าแห่งชั้นความเป็นอิสระ

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ตัวอย่างโปรแกรมการจัดการความโกรธ

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความคิดที่สัมพันธ์กับความโกรธ

กิจกรรมที่ 1 การแยกแยะความรู้สึก เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจสาเหตุและความคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรม

ระยะเวลา ครั้งละ 1 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยได้สร้างความคุ้นเคย มีความไว้วางใจพยาบาล เกิดความร่วมมือในการกลุ่ม
2. เพื่อให้ผู้ป่วยค้นหาและระบุปัญหาของความโกรธตามสภาพการณ์จริง

สาระสำคัญ

การแยกแยะความรู้สึก เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจสาเหตุและความคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ลักษณะกิจกรรมเป็นกิจกรรมรายกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ป่วยเตรียมความคิด แยกแยะความคิด เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจสาเหตุและความคิดที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม ดำเนินกิจกรรมโดยการสร้างสัมพันธ์ภาพบำบัด กล่าวทักทาย แนะนำตัวเอง แนะนำสมาชิกในกลุ่ม ชี้แจงวัตถุประสงค์ กติกา กลุ่ม และขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม สร้างบรรยากาศกลุ่มให้เป็นกันเองเพื่อให้สมาชิกผ่อนคลาย และเกิดความเข้าใจตรงกัน เกิดความร่วมมือในการนำกลุ่มไปสู่เป้าหมาย

การมีส่วนร่วมในการกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการใช้ยาร่วมกับพยาบาล ก่อให้เกิดความเข้าใจปัญหาที่ตรงกันระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยจิตเภท ส่งเสริมให้ผู้ป่วยจิตเภทมีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง สามารถวางแผนดูแลสุขภาพของตนเองได้

การประเมินผล

1. ผู้ป่วยสามารถบอกสาเหตุที่ทำให้เกิดความโกรธได้
2. ผู้ป่วยสามารถอธิบายความโกรธตนเองตามสภาพจริงของตนได้
3. ผู้ป่วยทบทวนผลที่เกิดจากการแสดงความโกรธที่เคยกระทำมาก่อนได้

ขั้นตอนที่ 2 การฝึกทักษะการจัดการความโกรธ

กิจกรรมที่ 4 ฝึกทักษะการจัดการความโกรธด้วย การฝึกการหายใจ การนับในใจ และการจินตนาการ

ระยะเวลา ครั้งละ 1 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติการจัดการความโกรธได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถประเมินผลการปฏิบัติตามที่ตนเองวางแผนไว้ได้

อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระสำคัญ

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมรายกลุ่ม มีวัตถุประสงค์ให้ผู้ป่วยมีวิธีการฝึกใช้จัดการกับสาเหตุที่เป็นปัญหาสำหรับตนเองและสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้ถูกต้อง การฝึกทักษะในการจัดการกับปัญหาด้วยตนเอง พยายามเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งจะช่วยเพิ่มทักษะในการจัดการกับปัญหา เรียนรู้สาเหตุ และกลวิธีในการดำเนินการจัดการกับปัญหา หลังจากที่ได้รับความรู้ ทำให้เกิดความรู้สึกมีพลังอำนาจที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ด้วยตนเอง โดยกิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้ป่วยจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อต้องกลับไปอยู่ร่วมกับคนอื่น โดยให้ทดลองปฏิบัติและฝึกทักษะในการจัดการความโกรธด้วยการฝึกการหายใจ การนับหายใจ และการจินตนาการ ได้อย่างถูกต้อง เป็นการสอนให้ผู้ป่วยได้ฝึกผ่อนคลายความเครียด และทราบถึงวิธีการจัดการความโกรธ เพื่อเป็นการลดความรู้สึกอึดอัดเป็นระบบโดยใช้กระบวนการภายในของบุคคล

การประเมินผล

1. ผู้ป่วยสามารถฝึกเทคนิคการจัดการความโกรธตามที่วางแผนไว้ได้อย่างถูกต้อง
2. ผู้ป่วยบอกผลที่ได้จากการปฏิบัติตามแผนการฝึกได้

ขั้นตอนที่ 3 การนำทักษะใหม่ใช้ในสถานการณ์อื่น

กิจกรรมที่ 6 การนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

ระยะเวลา ครั้งละ 1 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในความสามารถของตนในการจัดการกับความโกรธ
2. เพื่อเสริมสร้างให้ผู้ป่วยจิตเภทมี ความเข้มแข็งทางจิต แรงจูงใจ ความเชื่อมั่น และ อึดทนต่อสิ่งเร้าที่เพิ่มมากขึ้น

สาระสำคัญ

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ป่วยระบุถึงสถานการณ์ที่แท้จริงที่ทำให้เกิดความโกรธ และนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้น โดยการให้ผู้ป่วยคิดถึงเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่ทำให้เกิดความโกรธ แสดงบทบาทสมมติและประยุกต์เกี่ยวกับวิธีการจัดการความโกรธตามที่ได้เรียนรู้มา เป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในการจัดการกับปัญหา โดยการเลือกวิธีการจัดการความโกรธที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นและสังคม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์จริงที่เกิดในครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดทักษะที่มีผลทำให้ผู้ป่วยสามารถยับยั้งไม่ตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่มากระตุ้นแบบทันทีทันใด ทำให้มีทางเลือกในการแสดงออกอย่างเหมาะสมมากขึ้น

การประเมินผล

1. ผู้ป่วยมีการแสดงออกทางคำพูดถึงความเชื่อมั่นในความสามารถของตนในการจัดการกับความโกรธได้
2. ผู้ป่วยแสดงออกด้วยสีหน้า ท่าทาง และคำพูดให้กำลังใจกันเกี่ยวกับการนำทักษะในการจัดการความโกรธไปใช้จริง

แบบวัดการแสดงความโกรธ

แบบวัดตนเอง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อมูลทั่วไป อายุ.....ปี เพศ ชาย หญิง

การศึกษา.....อาชีพ.....

สถานภาพสมรส โสด แยก หม้าย

คำแนะนำ ข้อความต่อไปนี้ เป็นการแสดงออกโดยทั่วไป เมื่อท่านรู้สึกโกรธหรือไม่พอใจ โปรดทำ

เครื่องหมายถูก / ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับกรกระทำของท่านมากที่สุด

ข้อ	เมื่อฉันรู้สึกโกรธหรือโมโหมาก.....	1เกือบจะ ไม่มีเลย	2มี บ้าง	3บ่อย ครั้ง	4เกือบเป็น ประจำ
1	ฉันควบคุมอารมณ์ของฉันได้				
2	ฉันแสดงความรู้สึกโกรธออกมาทางสีหน้า แววตา และท่าทาง				
3	ฉันมีความอดกลั้นต่อคนอื่น				
4	ฉันทำหน้าที่ไม่พอใจหรือไม่พูดไม่จา				
5	ฉันไม่ติดต่อหรือพบปะกับผู้คน				
6	ฉันพุดจากระทบกระแทกแดกดันใส่ผู้อื่น				
7	.				
8	.				
9	.				
10	.				
11	.				
12	.				
13	.				
14	.				
24	ฉันเก็บความโกรธนั้นไว้ในใจ ไม่ให้คนที่ฉันโกรธรู้				

$X = A+B-C+16$ ($C =$ ข้อ 1,3,7,10,14,17,19,22) คะแนนการแสดงความโกรธ=.....

Brief Psychiatric Rating Scale (BPRS)

แบบประเมินอาการทางจิต

ผู้ป่วยลำดับที่.....ครั้งที่.....วันที่.....

Rating Key 0 = ไม่มีอาการ 1 = มีเล็กน้อยเป็นบางครั้ง 2 = มีอาการเล็กน้อย
 3 = มีอาการปานกลาง 4 = อาการค่อนข้างรุนแรง 5 = อาการรุนแรง
 6 = อาการรุนแรงมาก

ในระหว่าง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาคุณรู้สึก	0	1	2	3	4	5	6
1. Somatic concern (Rate ตามความรู้สึกของผู้ป่วย) - รู้สึกกังวล เกี่ยวกับสุขภาพร่างกายหรือโรคทางกายหรือไม่							
2. Anxiety (Rate ตามความรู้สึกของผู้ป่วย) - ขณะนี้รู้สึกกังวลหรือกลัวอะไรบ้างไหม - รู้สึกกังวล หรือกลัวต่อสิ่งใดในอนาคตหรือไม่							
3. Emotion Withdrawal (Rate ตามความเห็นของผู้ประเมิน) - มีลักษณะแยกตัว ไม่ค่อยมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับผู้อื่น							
4 Conceptual disorganization (Rate ตามความเห็นของผู้ประเมิน) - ความคิดสับสน ไม่เป็นเรื่องราว ขาดการเชื่อมโยง							
5. Guilt feeling (Rate ตามความรู้สึกของผู้ป่วย) - รู้สึกตำหนิตนเอง เป็นคนไม่ดีหรือเสียใจต่อสิ่งที่ทำในอดีต							
.							
.							
.							
.							
18 Disorientation (Rate ตามความรู้สึกของผู้ป่วย) - สับสนต่อเวลา สถานที่ และบุคคล							
คะแนนรวม							

หมายเหตุ ระดับคะแนนรวมทั้งหมดจะอยู่ในช่วง 0 – 108 คะแนน

- ถ้ามีคะแนนมากกว่า 30 คะแนน แสดงว่ามีอาการทางจิตมาก

- ถ้ามีคะแนนอยู่ระหว่าง 18 - 30 คะแนน แสดงว่ามีอาการทางจิตน้อย

แบบวัดความรู้เรื่องการจัดการความโกรธ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาทีละข้อและใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าข้อความดังกล่าวถูกต้องหรือข้อความดังกล่าวผิด

ข้อ	ข้อความ	ถูก	ผิด	สำหรับผู้ศึกษา
1	ความโกรธเป็นสิ่งที่เลวร้าย ทุกคนไม่ควรมีความโกรธ			
2	เมื่อเรารู้สึกโกรธเราต้องเก็บเอาไว้ หรือสืมนั่นเสีย			
3	ความโกรธทำให้เกิดการกระทำที่รุนแรงได้			
4	การเก็บความโกรธเอาไว้ทำให้เกิดการเจ็บป่วยทางกายได้			
5	การหายใจเข้าลึกๆ เป็นวิธีการช่วยควบคุมความโกรธอีกวิธีหนึ่ง			
6	หากเราเคยเป็นคนที่ยากต่อการควบคุมอารมณ์โกรธ เราจะไม่สามารถเปลี่ยนนิสัยให้เป็นคนที่ยากต่อการควบคุมอารมณ์ได้			
15	.			
16	.			
17	.			
18	.			
19	.			
20	การฝึกซ้อมการควบคุมความโกรธ จะช่วยให้เราเกิดทักษะในการแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดในชีวิตจริงได้			

ภาคผนวก ง
หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการศึกษา

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการศึกษา

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อโครงการ การศึกษาการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธต่อการแสดงความโกรธ ในผู้ป่วยจิตเภท
สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา

เลขที่ประชากรเป้าหมายหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระ ชื่อ นางพรชมนต์ ศิริวิภาอนันต์ สถานที่
ติดต่อสะดวกที่สุดระหว่างทำโครงการศึกษาอิสระ สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา
กรุงเทพมหานคร หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อ 084-6965833 ซึ่งได้ลงนามด้านท้ายของหนังสือนี้
เกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการการศึกษาอิสระในเรื่องของ วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษาโครงการศึกษา
อิสระ กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วมในโครงการศึกษาอิสระ ระยะเวลาในการดำเนินการโครงการศึกษาอิสระ
ตลอดจนประโยชน์ของโครงการศึกษาอิสระที่คาดว่าจะได้รับ ข้าพเจ้าได้ซักถามและมีความเข้าใจ
เกี่ยวกับการเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมในโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้โดยสมัครใจและมีสิทธิที่จะถอนตัวจาก
การศึกษาเมื่อใดก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผลและทราบว่าการถอนตัวจากการศึกษานี้จะไม่
ส่งผลใดๆ ต่อการรักษาพยาบาลที่จะได้รับในหน่วยงานแห่งนี้

ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระ หากข้าพเจ้าได้รับความผิดปกติเกิดขึ้น
เนื่องจากการศึกษาโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้ ข้าพเจ้าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและจะแจ้งผู้
ศึกษาโครงการศึกษาอิสระทันที

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว จนมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอม
นี้ด้วยการบันทึกลายมือไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

.....

วันที่ / เดือน / ปี

.....

ผู้เข้าร่วมโครงการศึกษาอิสระ

.....

วันที่ / เดือน / ปี

(นางพรชมนต์ ศิริวิภาอนันต์)

ผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระ

.....

วันที่ / เดือน / ปี

(.....)

พยาน

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา

ชื่อโครงการศึกษา การศึกษาการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธต่อการแสดงความโกรธ
ในผู้ป่วยจิตเภท สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อผู้ศึกษา นางพรชมนต์ ศิริวิภาอนันต์ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถานที่ติดต่อผู้ศึกษา (ที่ทำงาน) สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา เลขที่ 112 ถนนสมเด็จ
เจ้าพระยา แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพฯ

(ที่บ้าน) เลขที่ 112 ถนนสมเด็จเจ้าพระยา แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน

กรุงเทพฯ 10600

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) 02-4370200 ต่อ 4422 โทรศัพท์ที่บ้าน 02-4370200 ต่อ 4529

โทรศัพท์มือถือ 084-6965833 E-mail : pass-amon@hotmail.com

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการศึกษาก่อนที่จะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษา มีความ
จำเป็นที่ท่านควรทำความเข้าใจว่า งานศึกษานี้ทำเพราะเหตุใดและเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาใน
การอ่านข้อมูลต่อไปนี้ได้อย่างละเอียดรอบคอบและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจนได้
ตลอดเวลา

2. โครงการนี้เป็นการศึกษาการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธต่อการแสดงความโกรธ
ในผู้ป่วยจิตเภท

3. วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมของการแสดงความโกรธ
ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการจัดการความโกรธ

4. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาอิสระแบบกลุ่มเดี่ยววัดผลก่อนหลัง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยจิต
เภทประเภทบ้าบั้งระยะยาวที่มีประวัติการแสดงพฤติกรรมรุนแรงที่บ้าน จำนวน 20 ราย ได้จากการ
คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ในผู้ป่วยที่มีคะแนนการประเมินอาการทางจิต BPRS ไม่เกิน 30 คะแนนแล้วให้เซ็นใบ
ยินยอมเข้าร่วมการศึกษา หลังจากนั้นดำเนินกิจกรรมตามโปรแกรมการจัดการความโกรธเป็นกิจกรรม
กลุ่มในหอผู้ป่วย สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที จนครบ 6 ครั้ง เป็นเวลาติดต่อกัน 2 สัปดาห์ 3
ขั้นตอน 6 กิจกรรม คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมความคิดที่สัมพันธ์กับความโกรธ มี 3 กิจกรรม คือ การ
แยกแยะความรู้สึก การค้นหาสาเหตุและผลของความรู้สึก การเปลี่ยนความคิด การรับรู้ปฏิกริยาของ
ร่างกายที่มีต่อความโกรธ ขั้นที่ 2 การฝึกทักษะการจัดการความโกรธ มี 2 กิจกรรม คือ การฝึกการหายใจ
การนับในใจ การจินตนาการ การฝึกพูดเพื่อแสดงความรู้สึก ขั้นที่ 3 การนำทักษะใหม่ใช้ในสถานการณ์
อื่น คือ การนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้ป่วยจิตเภทเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรม ใน
กระบวนการให้ความรู้และฝึกทักษะเพื่อให้ผู้ป่วยมีทักษะและความสามารถในการจัดการความโกรธ

และแสดงความโกรธออกมาอย่างเหมาะสม โดยผู้ศึกษาจัดกลุ่มกิจกรรมในหอผู้ป่วย ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. หากพบปัญหาว่าไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ นัดวันเวลาที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมใหม่ได้ มีการตอบแบบสอบถาม ครั้งแรกเมื่อผู้ป่วยยินยอมเข้าร่วมการศึกษา ครั้งที่ 2 เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการจัดการความโกรธในสัปดาห์ที่ 2

5. ผู้ป่วยจิตเภท และญาติมีสิทธิปฏิเสธเข้าร่วมหรือสามารถถอนตัวจากโครงการได้ตลอดเวลา โดยการปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการศึกษานี้จะไม่มีผลต่อการได้รับบริการหรือการรักษาที่ผู้ป่วยจิตเภทและครอบครัวเคยได้รับแต่ประการใด

6. ในการเข้าร่วมการศึกษานี้ หากพบว่าไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ระบุ และอยู่ในสภาวะที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ ผู้ศึกษาจะประสานกับจิตแพทย์เพื่อรับการรักษาต่อไป

7. ผลการศึกษาจะถูกนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้ป่วยจิตเภท จะออกเป็นรหัสและผลการศึกษาที่ตีพิมพ์จะไม่มีชื่อของผู้ป่วยจิตเภท

8. ในการเข้าร่วมการศึกษานี้ จะไม่เกิดอันตรายหรือความเสี่ยงกับกลุ่มตัวอย่าง หากจะมีประโยชน์ในการเข้าร่วมศึกษา คือ จะช่วยส่งเสริมการแสดง ความโกรธของผู้ป่วยจิตเภทได้และจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการคือพัฒนาแนวทางในการจัดรูปแบบการบริการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย เพื่อให้มีผู้ป่วยมีความสามารถในการแสดง ความโกรธอย่างเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ป่วยสามารถดำรงชีวิตร่วมกับครอบครัวและสังคมได้

9. หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้ โดยสามารถติดต่อผู้ศึกษาได้ตลอดเวลาที่ตั้งอยู่ และเบอร์โทรศัพท์ด้านบน และหากผู้ศึกษามีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเกี่ยวกับการศึกษา ผู้ศึกษาจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว

10. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการศึกษาในคน กลุ่มสถาบัน ชูติ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th”

ประวัติผู้เขียนโครงการศึกษาอิสระ

นางพรหมมนต์ ศิริวิภาอนันต์ เกิดวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพ เมื่อปีการศึกษา 2538 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพ เมื่อปีการศึกษา 2547 จากนั้น เข้าศึกษาต่อ หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551

ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยใน สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา